

Citera má jemný zvuk, ne tak agresivní jako housle či klavír

Nadaná citeristka Pavlína Cabadajová také reprezentuje školu a pořádá dětské tábory

VIKTORIE VÍTV

Žirovnice – Citera je starý strunný nástroj. Lidí, kteří na něj dokážou hrát, je jako šafránu a stále jich ubývá. O to větší výjimkou je nadějná mladá citeristka, která pochází z Žirovnice a již sedmým rokem navštěvuje pelhřimovské gymnázium. Jmenuje se Pavlína Cabadajová a rozhodně nemá jen hudební nadání...

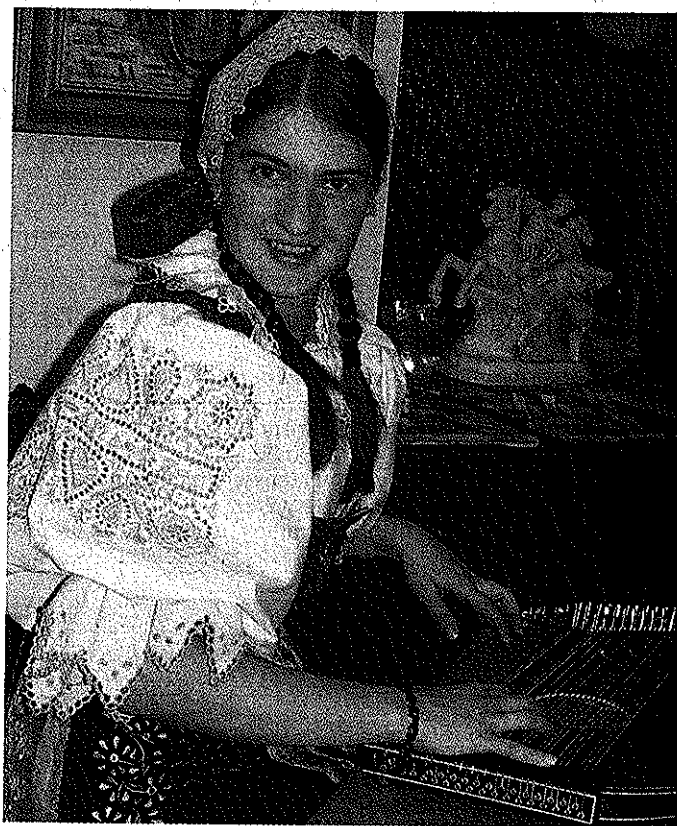
Jak jste se dostala k tak neobvyklému nástroji, jakým je citera?

Když jsem byla malá, asi tak ve čtvrté třídě, našly jsme s mamkou na půdě takový starý kufr. Byla v něm citera. Měla pouze dvě struny, což je opravdu málo, protože jich správně měla mít pětaticet. Mamka mi řekla, že na ni kdysi hrála moje prarabka. Napadlo mě, že by bylo hezké citeru opravit a naučit se na ni hrát. Ale nevěděly jsme, na koho bychom se mohly obrátit. Pomohl nám až rozhlasový pořad o Janu Folprechtovi z Ostravy, který má své citerové muzeum s názvem Citerarium a je také aktivním hráčem na tento nástroj. Přes něj jsem se pak dostala k paní učitelce Boženě Bartošové z Jindřichova Hradce.

„Kromě citery hrají i na housle a učím se na kytaru. Navíc se musím starat o domácnost, protože mám nemocnou maminku.“

Jaké máte s citerou úspěchy?

Úspěchy? Já mám radost, když můžu dělat radost jiným. Lidé hru na citeru rádi poslouchají. Má totiž velice příjemný, jemný a tichý zvuk, ne tak agresivní jako housle nebo klavír. Zkrátka je to zvuk, který pohladí po duši. Jedny z posledních koncertů, kterých si vážím, byly Tříkrálové

V KROJI. Umělecký dojem se při hraní na citeru umocní tím, když se Pavlína Cabadajová oblékne do dobového oblečení. Foto: archiv/Deník

koncerty na jihovýchodě Moravy. Hrála jsem tam spolu s Cornelií Mayerovou a místním farářem Janem Machem. Byla to pro mne velká čest, protože paní Mayerová je uznávaná rakouská citeristka a pan Mach je skvělý hudebník, který dokáže zahrát téměř na vše.

Chtěla byste se hrou na citeru také živit?

To bych si spíš nepřála, protože to je asi opravdu náročné. Ale jen tak si občas, pro radost sebe i ostatních, zahrát – to by se mi líbilo i v budoucnu.

Čemu dalšímu se ve svém volném čase věnujete?

Je toho trochu víc. Kromě citery hrají i na housle a učím se na kytaru. Navíc se musím starat o domácnost, protože

vuji dětské tábory. Tím se ztratí – ne, to je špatné slovo – tím se nechá hodně času. Ale když pak vidím, že děti jsou na táborech spokojené, času neletují.

A jak při tom všem ještě zvládáte studium gymnázia?

Občas mi to trochu pokulhává, ale snažím se, abych měla pěkné známky. Zatím si úspěšně držím vyznamenání. Navíc jsem jako mladší na gymnáziu zkoušela soutěže snad ze všeho: z biologie, matematiky, fyziky, chemie, češtiny, časem i němčiny. Měla jsem na přípravu více času, než mám teď, takže se mi většinou povedlo se na okrese i v kraji docela pěkně umístit. Zůstala mi z toho hlavně němčina a biologie. V soutěži Fyzika jsem skončila jeden rok jako první a rok nato jako druhá v republice. A v ekologické soutěži „Zelená stezka, zlatý list“ byl náš tým z pelhřimovského gymnázia během tří let druhý v Česku.

Čemu se chcete věnovat do budoucna?

Jak už jsem říkala, připravuji dětské tábory. Dávám do toho hodně času a moc mě to baví. Určitě bych se proto i v budoucnu chtěla věnovat dětem. Zkusím tedy učitelství.

MEZINÁRODNÍ DUO. Pavlína Cabadajová (vlevo) při společném vystoupení s rakouskou citeristkou Cornelií Mayerovou. Foto: archiv/Deník

mura
na ve
druhu
Jak
movs
Vond
čne c
slimit
žité
born
„Na
začno

K
D

PROHL
ditelSp

MICHAL

Pelhř
naděil
narozel
kartáč
třicet r
obchod
ve skle
výrobo
kéhoz
Dnes
města
pelhřir
rá se v
vic ofi
rozšíře
novost
run čel
3600 me
příbylo
uvolně
Tento
Spojeny
vysvětl
daří. „V
se vý
Uplynu
rokom,
nezměn
že mám